

„GLASBENA MATICA“ V LJUBLJANI.

XLIV. DRUŠTVENO LETO. XXV. LETO REDNIH DRUŠTVENIH KONCERTOV.

V nedeljo, 16. januarja 1916 ob 8. uri zvečer v veliki dvorani hotela „Union“

DOBRODELNI KONCERT

na korist goriškim beguncem.

(7. dobrodelni koncert tekom vojne.)

Sodelujeta in koncert izvajata domača slovenska umetnika:
koncertni in operni tenorist
gospod **Josip Rijavec** iz Gorice in
koncertna pianistinja in učiteljica „Glasb. Matice“
gospodična **Dana Kobler**.

□ □ □

SPORED:

1. a) Josip Michl: — da jo ljubim.	} Pesmi poje gospod	
b) Anton Lajovic: Pesem starca.		} Josip Rijavec.
c) Anton Lajovic: Iskal sem svojih mladih dnij.		
2. Vitezslav Novák: „ Pesmi zimskih noči “ za klavir op. 30.	} Igra gospodična Dana Kobler.
a) Pesem mesečne noči.	
b) Pesem viharne noči.	
c) Pesem božične noči.	
d) Pesem karnevalske noči.	
3. a) L. van Beethoven Adelaida.	} Pesmi poje gosp. Josip Rijavec.
b) Emil Sary: Pridi semitka.	
c) Josip Hatze: Da sam bogat.	
4. a) G. Bizet: Arija iz opere „Carmen“.	} Poje
b) R. Wagner: Tekmovalni spev iz opere „Meistersinger von Nürnberg“.	
5. F. Liszt: **Ogrska rapsodija št. 13.** za klavir. Igra gdč. **Dana Kobler.**
6. a) R. Leoncavallo: Arija iz opere „Bajazzo“.	} Poje gospod
b) J. Massenet: Arija iz opere „Werther“.	

Cene prostorom: Sedeži po 4, 3, in 2 K. Stojišča po 1 K, za dijake in dijakinje po 60 h. Predprodaja vstopnic v trafiki gdč. J. Dolenceve v Prešernovi ulici in na večer koncerta od 7. ure naprej pri blagajni.

Preplačila na korist goriškim beguncem se hvaležno sprejemajo in izkazujejo!

Besedilo.

Gazela.

(Fr. Prešeren.)

Žalostna komú neznana je resnica, da jo ljubim,
V pesmih mojih vedna, sama govornica, da jo ljubim.
Ve že noč, ki britko sliši zdihovati me brez spanja,
Ve že svitla zarja, dneva porodnica, da jo ljubim.
Ve že jutro, ve že poldne, ve že mračni hlad večera
Tiho tóžbo môj'ga bled'ga, vel'ga lica, da jo ljubim.
Prebival'sča môj'ga stenam, mirni je samóti znano,
Tudi nepokoju mesta ni novica, da jo ljubim.
Ve že roža, ki pri potl, koder draga hodi, raste,
Ve že, ki nad potjo leta ptica, da jo ljubim.
Ve že mókri prág nje hišè, vsaki kamen blizo njéga,
Ino ve, ki mémo vodi me stezica, da jo ljubim.
Ve že vsaka stvar, kar vedet' in kar slišati od méne
In verjeti nóče draga mi devica, — da jo ljubim.

Pesem starca.

(Prevel O. Župančič.)

Konja si osedlam
konja bistrega,
pohitim poleim
kakor sokol ptič

Čez polje, čez morje
v deželo daljno.
Vjamem jo, pripeljam
si nazaj mladost.

Čil in zal kot nekda
se pokažem vam,
pa omrežim srcè
mnogim deklicam.

Pa saj ni je stezè
v prošlost ni potl,
na zahodu nikar
vstalo solnee še ni.

Iskal sem svojih mladih dni . . .

(O. Župančič.)

Iskal sem svojih mladih dni
po tihih gajih,
iskal sem svojih zlatih dni
po skritih rajih,
kjer solnce z mrakom govori
v duhtečih majih . . .

Izpraševal sem vse ljudi
kedo ima jih.
Nikdo ne ve, nikdo ne ve
in ne pozna jih,
le ona ve, a né pove,
nazaj ne da jih.

Adelaida.

Sam pohaja prijatelj tvoj po vrtu,
luč nanj sveti pomladne jasne noči
in trepeče skoz brstne šibke veje: Adelaida!

V srebro čistih vodah v planinskem snegu,
v dnè gasnečega jadrnih oblakih
v zboru zvezdnem sijajnem, gledam tebe Adelaida!

V nežnem listji šepeče dih večerni,
v travi zvončki pozvanjajo pomladni,
v vodi valčki pojo in v grmih slavci: Adelaida!

Nekdaj čudo! vzkali na mojem grobu
iz strohnelega srca bajna roža,
zlato sije na vsakem njenem listu: Adelaida!

Pridi semitka.

(F. Bohuslav — O. Župančič.)

Pridi semitka, črna mi nevesta,
ki golobičko svojo sem te zval;
saj si mi rekla, da mi bodeš zvesta,
ko sem pred tabo kakor romar stal.

Šla si po drugi poti dalje mirno,
a na križpotju jaz ostal sem tih,
gledal za tabo v daljo nedozirno,
iz ust ni prišel mi ni klic ni vzdih.

Hodil za tabo sreči sem naproti,
poljubljal vonj ti vranje črnih las;
ti si se znašla naglo na razpotji
zaman te klical hrepenenja glas. —

Le hrepenenja pesem se odziva,
v upanju plahem vabi te nazaj, —
ta bolečina, ki srce razriva, —
o krasna ti semitka, jo zaslutiš kdaj?

Da sam bogat.

(A. Harambašič.)

Da sam bogat, biserjem i zlatom
od milošte prekrio bi tebe,
pa bi zato samo jedan pogled
kao prosjak molio za sebe;

Da sam vladar svieta vasioma,
sve bi zemlje darovo ti svoje,
priestol svoj i krunu bi ti dao
i tad bio rob liepote tvoje;

Ah! Dam Bog, svu svoju moć nebesku
pustio bi kojem višem Bogu,
pa bi opet smrtan čovjek posto
samo zato, da te ljubiti mogu.

Arija iz opere „Carmen“.

(Prevel M. Pugelj.)

Roža, ki si jo darovala,
na mojih prsih je dišala,
sred ječe žalostne noči
zvenela je, zdehtela ni.

O, kako so ure mi tekle,
o, kako v neskončnost se vlekle!
Podoba tvojo pred očmi
pretrpel dni sem in noči.

Obup in srd sta me zmešala:
usodo, ki te mi je dala,
njo sem preklinjal brez glave:
zakaj našlo te je srce?
Zdaj obžaloval sem žaljenje,
zdaj obšlo me spet hrepenenje,
objela nada me za čas,
zdaj sem Boga rotil na glas:

Tebe da spet zazrem,
da te uzrem, Carmen,
ti ljubo dekle moje!
Nada in sreča in sen noči,
vzemi srce, ki je le tvoje!
O, Carmen, ostanem najna veke tvoji!
Carmen, jaz ljubim te!

Tekmovalna pesem iz „Norimberški pevci-mojstri“.

(R. Wagner — O. Župančič.)

Jutra žarečega rožni sijaj,
vonjav oblak, se dviga v zrak
in vse trepeče tajne sreče
po vrtu klije maj,
na njem drevo kot božji čar,
s sadovi obloženo,
pod njim ljubezni bajni dar,
da srca strast ognjeno
si smelo ugasiš,
najlepša žen: Eva in paradiž!

V sómraku tihem objela me noč,
čez breg in mrak gre moj korak,
kjer kot kristali čisti vali
smejo se šumljajoč:
stoji tam lovor ves zelen,
izteza k zvezdam veje,
tam glej, kot živ, resničen sem,
presveta k meni speje,
skrtvnosti poln je njen obraz,
najlepša žen: glej Muza in Parnas!

Blaženi dan! Minil je bajnih sanj nemir!
Moj zlati sen, moj paradiž
z nebes čarobnih mi poslan,
zdaj tu stojiš in vir
kaže mi smehljaje pot tja v raj,
ti tam rojena prelestna žena,
vse zemlje miljenka, ti muza mojih sanj
vsa sveta mila ti, zasnobim te sedaj;
sto solnc je dan zazoril,
poječ si bom priboril Parnas in Paradiž!

Spev iz opere „Bajazzo“.

(Prevel M. Pugej.)

Spači obraz,
našemi telo si,
vsak plačal je,
da se krohota.

Si harlekin,
če vkradeš Kolombino,
vse se smeji:
poglejte, ta zna!

Obile solze,
v igri zadušene,
in strte nade
in bolno srce, ah!

Smej se, bajaco,
kremži lice in pleši,
nimaš srca,
šala je tvoje ime!

Arija iz „Werther“-ja

(Prev. O. Župančič.)

Ne zdrami me nikar
aprila rahli dih,
ne zdrami me nikar!
Nad menoj plava še milina,
ali joj, že se svita dan
togovanja in bolečine;
ne zdrami me nikar
aprila rahli dih!

Povrne spet domov
se potnik iz daljav
in le v spominu
bo gledal prošlo slavo
in oziral zaman
se bo v prejšnji sijaj —
ostala bo samo
še tuga in bolečina! Gorje!
Ne zdrami me nikar
aprila rahli dih!